

غربالگری سیفیلیس در خانم‌های حامله شهر یزد

دکتر جمشید آیت‌اللهی^{۱*}، علیرضا زارع^۲

۱. متخصص بیماری‌های عفونی و گرمسیری، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی یزد.

۲. کارشناس مبارزه با بیماری‌ها

*آدرس برای مکاتبه: یزد، صفائیه، بیمارستان شهید صدوقی، مرکز تحقیقات بیماری‌های عفونی و گرمسیری، نمابر: ۸۲۲۴۱۰۰
jamshidayatollahi@yahoo.com

دریافت مقاله: بهمن هشتاد و چهار پذیرش برای چاپ: فروردین هشتاد و پنج

چکیده

سابقه و هدف: سیفیلیس بیماری عفونی است که عمدتاً از طریق تماس جنسی منتقل می‌شود. انتقال بیماری از مادر به فرزند در داخل رحم و همین‌طور از طریق خون نیز گزارش شده است. در ایران به طور معمول خانم‌های حامله از نظر سیفیلیس بررسی می‌شوند. این مطالعه با هدف تعیین فراوانی آزمایش RPR مثبت در خانم‌های حامله مراجعه کننده به مراکز بهداشتی درمانی شهر یزد از سال ۱۳۸۲ لغایت ۱۳۸۴ انجام گرفت تا لزوم بکارگیری این آزمایش در افراد فوق مورد بررسی قرار گیرد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه متکی بر داده‌های موجود پرونده کلیه خانم‌های حامله مراجعه کننده به مراکز بهداشتی درمانی شهر یزد از سال ۱۳۸۲ لغایت ۱۳۸۴ از نظر جواب آزمایش RPR مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: میانگین سنی خانم‌های حامله ۲۲ سال و میانگین تعداد زایمان انجام شده به ازای هر خانم ۱/۵ فرزند بود. از ۱۴۸۴ خانم حامله مراجعه کننده که برای آنها آزمایش RPR انجام شده بود هیچ موردی مثبت گزارش نشده بود.

نتیجه گیری: طبق نتایج به دست آمده در خانم‌های حامله مورد بررسی در یزد، سیفیلیس وجود ندارد به همین علت در سطح کشور مطالعات مشابه باید انجام گیرد تا در صورت مشاهده نتایج مشابه هزینه‌های مربوط به انجام این تست صرف بیماری‌یابی عفونتهای شایع‌تر گردد.

واژگان کلیدی: سیفیلیس، خانم‌های حامله، RPR ، یزد

مقدمه

هفته‌ای ضایعات در محل تلقیح میکروب آشکار می‌شوند که معمولاً همراه با بزرگ شدن غدد لنفاوی همان موضع است. این ضایعات حتی اگر درمان نشوند معمولاً پس از ۶-۴ هفته خوب می‌شوند (۳). پس از یک دوره کمون مجدد، یک مرحله باکتریمیک ثانویه ایجاد می‌شود که همراه با ضایعات جلدی مخاطی منتشر و لنف آدنوپاتی سیستمیک است که پس از

سیفیلیس بیماری عفونی است که معمولاً از طریق تماس جنسی منتقل می‌شود. ولی می‌تواند از طریق خون یا در زمان حاملگی از مادر به فرزند نیز منتقل شود (۱). شیوع این بیماری در کشورهای مختلف متفاوت بوده و در ایران، به خصوص در خانم‌های جوان و حامله، بسیار کم گزارش شده است (۲). در صورت ابتلا به بیماری و پس از یک دوره کمون ۲ تا ۶